

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13796/2025
29.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Раденковић, адвокат из ..., против тужене "Електродистрибуција Србије" д.о.о. Београд, Огранак Електродистрибуција Лесковац, чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради исплате накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 719/25 од 24.03.2025. године, у седници одржаној 29.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 719/25 од 24.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 719/25 од 24.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П 3793/22 од 17.01.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је тужена обавезана да му на име накнаде за успостављену стварну службеност преласка далековода јачине 35 КВ од ТС 110/35/10 КВ "Власотинце" - будућа ТС 35/10 КВ Горњи орах - ТС 35/10 „Састав река“ преко к.п. бр. .. КО Власотинце – ванварош уписане у ЛН бр. .. у површини од 205 м², на којој је установљена службеност, сходно уделу тужиоца од 1/1 исплати износ од 96.340,36 динара са законском затезном каматом почев од пресуђења 17.01.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова поступка плати износ од 145.513,00 динара.

Виши суд у Лесковцу је, пресудом Гж 719/25 од 24.03.2025. године, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу, Судска јединица Власотинце П 3793/22 од 17.01.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне

примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада тужиоцу за успостављену стварну службеност проласка далековода преко катастарске парцеле у његовом власништву. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужиоца усвојен донета је применом одредбе члана 218. став 2. Закона о енергетици („Службени гласник РС“, бр. 145/2014 ...40/2021), у вези одредбе чланова 49, 51. и 53. став 2. Закона о основама својинско правних односа, на основу неспорне чињенице да је преко парцеле која је у сувласништву тужиоца успостављена стварна службеност у корист тужене, постављањем далековода. Тужена посебну ревизију заснива на чињеници да је одредбом члана 106. Закона о изменама и допунама Закона о енергетици („Службени гласник РС“, бр. 94/2024 од 28.11.2024. године), који је ступио на снагу 01.01.2015. године, укинута ранија одредба члана 218. став 2. Закона о енергетици, којом је било прописано да се даном изградње електроенергетског вода успоставља заштитни појас и заснива службеност проласка електроенергетског вода у ширини заштитног појаса, а да је одредбом члана 218. став 3. тог Закона, сада изричито прописано да је оператор преносног система дужник накнаде за решавање имовинских односа са власницима непокретности због простирања проводника далековода преко њихових непокретности, што је друго правно лице, ПД "Електромрежа Србије" а.д. Београд. Међутим, доношење Закона о изменама и допунама Закона о енергетици („Службени гласник РС“, бр. 94/2024 од 28.11.2024. године), није од утицаја на ову парницу јер је она започета тужбом поднетом пре ступања на снагу тог Закона (02.08.2022. године), имајући у виду да је прелазним и завршним одредбама Закона о енергетици („Службени гласник РС“, бр. 145/2014 ... 94/2024), прописано, у одредби члана 392., да поступци који су започети пре ступања на снагу овог закона, наставиће се по прописима по којима су започети. С тим у вези, битна повреда на коју ревидент у посебној ревизији указује, такође није од утицаја, јер није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде за стварну службеност тужилац је поднео 02.08.2022. године, а вредност предмета спора је 96.340,36 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена, у смислу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**